

Flora única en el món... Flora única en el mundo...

El Parc Natural del Penyal d'Ifac posseeix un paisatge vegetal exclusiu, amb plantes que no existeixen en altres racons del món. Aquest tipus de plantes es coneixen com a endèmiques. El territori valencià és un dels llocs de la Unió Europea que té més quantitat d'espècies d'aquest tipus

El Parque Natural del Penyal d'Ifac posee un paisaje vegetal exclusivo, con plantas que no existen en otros rincones del mundo. Este tipo de plantas se conocen como endémicas. El territorio valenciano es uno de los lugares de la Unión Europea que encierra mayor número de especies de este tipo.

i que fem per a protegir-les? ¿y qué hacemos para protegerlas?

A través de **microreserves de flora**. Aquestes zones declarades per la Generalitat Valenciana, de menys de 20 hectàrees d'extensió, se senyalitzen mitjançant pals.

L'objectiu no és solament la protecció, sinó afavorir la conservació i la creació d'una xarxa que represente la biodiversitat vegetal, en especial de les espècies endèmiques que habiten la zona.

Dins del Parc Natural del Penyal d'Ifac han sigut declarades dues. La importància florística d'aquestes resideix en la presència, entre altres, de l'endemisme valencià *Silene hifacensis*.

L'abundant afluència de turistes obliga a limitar i controlar aquest factor amb sendes obligatòries i limitació d'accés al parc.

La col·laboració dels visitants és fonamental a l'hora de preservar aquestes espècies ja que contribueixen a conservar la biodiversitat a escala planetària. Per això, és important gaudir del recorregut habilitat sense deixar empremta del nostre pas.

"La uniformitat és la mort, la diversitat és la vida" - Bakunin

A través de **microrreservas de Flora**. Estas zonas declaradas por la Generalitat Valenciana, de menos de 20 hectáreas de extensión, se señalan por medio de postes.

Su objetivo no es la protección en sí misma, sino favorecer la conservación y la creación de una red que represente la biodiversidad vegetal, en especial de las especies endémicas que habitan en esa zona.

Dentro del Parque Natural del Penyal d'Ifac han sido declaradas dos. Su importancia florística reside en la presencia, entre otras, del endemismo valenciano *Silene hifacensis*.

La gran afluencia de turistas obliga a controlar este factor con senderos obligatorios y limitación de acceso al Parque.

La colaboración de los visitantes es fundamental a la hora de preservar estas especies ya que contribuyen a conservar la biodiversidad a escala planetaria. Por ello, es importante disfrutar del recorrido habilitado sin dejar huella.

"La uniformidad es la muerte, la diversidad es la vida" - Bakunin

Què s'amaga en les
roques del Penyal?

¿Qué se esconde en las
rocas del Penyal?

valencia / castellano

Centaurea rouyi

Scabiosa saxatilis

Thymus webbianus

Planta perenne de tiges prostrades o ascendents, de flor rosada o blanca, amb calze espinós. Habita penyalets i matolls sobre substrat calcari. Es localitza a la zona nord-est d'Alacant i extrem sud-est de València. No té un grau d'amenaça seriós.

Planta perenne de tallos postrados o ascendentes, de flor rosada o blanca, con cáliz espinoso. Habita en roquedos y entre el matorral sobre sustrato calizo. Se localiza en la zona noreste de Alicante y extremo sudeste de Valencia. No sufre un grado de amenaza serio.

Hippocrepis valentina

Teucrium hifacensis

Silene hifacensis

Antic símbol del Parc, aquesta planta lleguminosa de flors grogues caracteritza comunitats rupícoles que habiten clivelles i roques calcàries costaneres. Es distribueix per les serres litorals de la Marina Alta i Baixa, i entra puntualment a la província de València. Actualment, el seu estat de conservació no és preocupant.

Antiguo símbolo del Parque, esta leguminosa de flores amarillas caracteriza comunidades rupícolas que habitan en grietas y rocas calizas. Se distribuye por las sierras litorales de la Marina Alta y Baixa, entrando puntualmente en la provincia de Valencia. Actualmente, su estado de conservación no es preocupante.

Planta llenyosa, del grup de les aromàtiques, amb flors rosades labiades disposades en densos grups, que colonitza clivelles de penyalets calcàris abruptes a les serres litorals del nord d'Alacant i sud de València. Prefereix ambients d'una certa humitat. En l'actualitat no està sotmesa a greus riscos.

Planta leñosa, del grupo de las aromáticas, con flores rosadas labiadas dispuestas en densos grupos, que coloniza grietas de roquedos calizos abruptos en las sierras litorales del Norte de Alicante y sur de Valencia. Prefiere ambientes de cierta humedad. En la actualidad no está sometida a graves riesgos.

Mata llenyosa i ramificada amb flors roses o blanquinoses agrupades en formes globoses a l'extrem de tiges llargues. Ocupa amb preferència penyalets calcàris. L'àrea de distribució de la planta comprén les serres litorals i sublitorals del nord-est d'Alacant i sud-est de València. En l'actualitat, l'espècie no es troba seriósament amenaçada.

Mata leñosa y ramificada con flores rosas o blanquecinas agrupadas en formas globosas en el extremo de largos tallos, ocupa roquedos calcáreos. Su distribución abarca las sierras litorales y sublitorales del noreste de Alicante y sudeste de Valencia. Esta especie no se encuentra seriamente amenazada.

Mata llenyosa rastrera o colgante, con flores rosadas, que habita sobre sustratos básicos, generalmente pedregosos. Su área de distribución se limita a unas pocas montañas alicantinas como los Parques Naturales del Penyal d'Ifac, o Serra Gelada. Su rareza, unida a su ubicación en zonas turísticas, hacen necesaria su protección.

Poliol amarg de roca

Silene d'Ifac

Planta perenne amb flors rosades, que habita fissures de penya-segats costaners. Només es coneixen quatre poblacions valencianes, que a penes superen els 20 exemplars, per tant, està en evident perill d'extinció. S'han pres distintes mesures per a la seua protecció com pot ser, entre autres, la declaració de les dues microreserves de flora del parc.

Planta perenne de flores rosadas que habita en fisuras de acantilados costeros. Se conocen 4 poblaciones valencianas, con solo 20 ejemplares, por lo que está en peligro de extinción, tomándose distintas medidas para su protección como puede ser, entre otras, la declaración de las dos microrreservas de flora del Parque.